

Nr 106.

Av herrar **Sjögren** och **Gustafson** i Kasenberg, om *anslag för ersättning åt vid hushållningssällskapen anställda byggnadssakkunniga.*

Vid det nu pågående, delvis med statsmedel understödda arbetet med nybyggnader, omändringar och förbättringar av byggnadsbeståndet på landsbygden kan man inom olika delar av landet konstatera en kännbar brist på tekniskt kunniga personer, som kunna ge råd och anvisningar vid byggnadernas iståndsättande och förmedla rön och erfarenheter från forskning och praktik. Icke minst för det mindre jordbrukets vidkommande är tillgång till dylik sakkunskap nödvändig. Ett fåtal hushållningssällskap ha sökt tillgodose behovet genom att anställa en byggnadssakkunnig person, antingen en arkitekt eller en byggnadsingenjör, men sällskapens medel förslå i allmänhet ej till ändamålet.

Då det här gäller stora värden, synes det lämpligt, att staten anvisar de vägar, som kunna beträdas. Inom varje hushållningssällskap bör avtal träffas mellan sällskapet och en eller flera byggnadssakkunniga, vilka icke nödvändigtvis behöva vara arkitekter eller byggnadsingenjörer. Även byggmästare med god praktisk erfarenhet på området böra kunna anlitas. Mot viss fastställd taxa böra dessa sakkunniga stå till jordbrukarnas förfogande, varvid särskilt taxan för mindre jordbrukare bör sättas låg. För detta ändamål bör en viss fast ersättning utgå till den byggnadssakkunnige, och till denna ersättning bör staten bidra med ett visst belopp, som förslagsvis kan angivas till 2,000 kronor för varje sakkunnig. Då det kan möta svårigheter att nu fixera det antal, som kan ifrågakomma, torde det vara lämpligt att till regeringens disposition ställa ett reservationsanslag av 50,000 kronor.

På grund av vad här anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte anvisa ett reservationsanslag av kronor 50,000 att utgå till ersättning åt vid hushållningssällskapen anställda byggnadssakkunniga.

Stockholm den 20 januari 1937.

Einar Sjögren.

Arthur Gustafson

i Kasenberg.